

O viață trăită cu laudă

Textul de memorat: „Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!” (Filipeni 4:4)

Duminică, 21 august – Cadrul pentru laudă

1. **Filipeni 4:4-7;** 4. Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!
5. Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape.
6. Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.
7. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.

Luni, 22 august – Rugăciunea care dărmă ziduri

2. **Iosua 5:13 - 6:20;** 13. Pe când Iosua era lângă Ierihon, a ridicat ochii și s-a uitat. Și iată că un om stătea în picioare înaintea lui, cu sabia scoasă din teacă în mână. Iosua s-a dus spre el și i-a zis: „Ești dintre ai noștri sau dintre vrăjmașii noștri?”
14. El a răspuns: „Nu, ci Eu sunt Căpetenia oștirii Domnului, și acum am venit.” Iosua s-a aruncat cu fața la pământ, s-a închinat și I-a zis: „Ce spune Domnul meu robului Său?”
15. Și Căpetenia oștirii Domnului a zis lui Iosua: „Scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care stai este sfânt.” Și Iosua a făcut așa.

Capitolul 6

1. Ierihonul era închis și întărit de teama copiilor lui Israel. Nimeni nu ieșea din el și nimeni nu intra în el.
2. Domnul a zis lui Iosua: „Iată, dau în mâinile tale Ierihonul și pe împăratul lui, pe vitejii lui ostași.
3. Înconju-rați cetatea, voi toți bărbații de război, dând ocol cetății o dată. Așa să faci șase zile.
4. Șapte preoți să poarte înaintea chivotului șapte trâmbițe de corn de berbec; în ziua a șaptea, să înconju-rați cetatea de șapte ori, și preoții să sune din trâmbițe.
5. Când vor suna lung din cornul de berbec și când veți auzi sunetul trâmbiței, tot poporul să scoată mari strigăte. Atunci zidul cetății se va prăbuși, și poporul să se suie, fiecare drept înainte.”
6. Iosua, fiul lui Nun, a chemat pe preoți și le-a zis: „Luați chivotul legământului, și șapte preoți să poarte cele șapte trâmbițe de corn de berbec înaintea chivotului Domnului.”
7. Și a zis poporului: „Porniți, înconju-rați cetatea, și bărbații înarmați să treacă înaintea chivotului Domnului.”
8. După ce a vorbit Iosua poporului, cei șapte preoți care purtau înaintea Domnului cele șapte trâmbițe de corn de berbec au pornit și au sunat din trâmbițe. Chivotul legământului Domnului mergea în urma lor.
9. Bărbații înarmați mergeau înaintea preoților care sunau din trâmbițe, și coada oștirii mergea după chivot; în timpul mersului, preoții sunau din trâmbițe.
10. Iosua dăduse porunca aceasta poporului: „Voi să nu strigați, să nu vi se audă glasul și să nu vă iasă o vorbă din gură, până în ziua când vă voi spune: „Strigați!” Atunci să strigați.”
11. Chivotul Domnului a înconjurat cetatea și i-a dat ocol o dată; apoi au intrat în tabără și au rămas în tabără peste noapte.
12. Iosua s-a sculat cu noaptea în cap, și preoții au luat chivotul Domnului.
13. Cei șapte preoți, care purtau cele șapte trâmbițe de corn de berbec înaintea chivotului Domnului, au pornit și au sunat din trâmbițe. Bărbații înarmați mergeau înaintea lor, și coada oștirii venea după chivotul Domnului; în timpul mersului, preoții sunau din trâmbițe.

14. Au înconjurat cetatea o dată, a doua zi; apoi s-au întors în tabără. Au făcut același lucru timp de șase zile.
 15. În ziua a șaptea, s-au sculat în zorii zilei și au înconjurat în același fel cetatea de șapte ori; aceasta a fost singura zi când au înconjurat cetatea de șapte ori.
 16. A șaptea oară, pe când preoții sunau din trâmbițe, Iosua a zis poporului: „Strigați, căci Domnul v-a dat cetatea în mână!”
 17. Cetatea să fie dată Domnului spre nimicire, ea și tot ce se află în ea; dar să lăsați cu viață pe curva Rahav și pe toți cei ce vor fi cu ea în casă, pentru că a ascuns pe solii pe care-i trimiseserăm noi.
 18. Feriți-vă numai de ceea ce va fi dat spre nimicire; căci dacă veți lua ceva din ceea ce va fi dat spre nimicire, veți face ca tabăra lui Israel să fie dată spre nimicire și o veți nenoroci.
 19. Tot argintul și tot aurul, toate lucrurile de aramă și de fier să fie închinare Domnului și să intre în vistieria Domnului.”
 20. Poporul a scos strigăte, și preoții au sunat din trâmbițe. Când a auzit poporul sunetul trâmbiței, a strigat tare, și zidul s-a prăbușit; poporul s-a suit în cetate, fiecare drept înaintea sa. Au pus mâna pe cetate.
3. **Evrei 11:30;** Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, după ce au fost ocolite șapte zile.

Marti, 23 august – Viața de laudă

4. **Psalmul 145;** 1. Te voi înălța, Dumnezeule, Împăratul meu, și voi binecuvânta Numele Tău în veci de veci.
2. În fiecare zi Te voi binecuvânta și voi lăuda Numele Tău în veci de veci.
 3. Mare este Domnul și foarte vrednic de laudă, și mărimea Lui este nepătrunsă.
 4. Fiecare neam de om să laude lucrările Tale și să vestească isprăvile Tale cele mari!
 5. Voi spune strălucirea slăvită a măreției Tale și voi cânta minunile Tale.
 6. Oamenii vor vorbi de puterea Ta cea înfricoșată, și eu voi povesti mărimea Ta.
 7. Să se trâmbițeze aducerea aminte de nemărginita Ta bunătate și să se laude dreptatea Ta!
 8. Domnul este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și plin de bunătate.
 9. Domnul este bun față de toți, și îndurările Lui se întind peste toate lucrările Lui.
 10. Toate lucrările Tale Te vor lăuda, Doamne! Și credincioșii Tăi Te vor binecuvânta.
 11. Vor spune slava împărăției Tale și vor vesti puterea Ta,
 12. ca să facă cunoscut fiilor oamenilor puterea Ta și strălucirea plină de slavă a Împărăției Tale.
 13. Împărăția Ta este o Împărăție veșnică, și stăpânirea Ta rămâne în picioare în toate veacurile.
 14. Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe cei încovoiați.
 15. Ochii tuturor nădăjduiesc în Tine, și Tu le dai hrana la vreme.
 16. Îți deschizi mâna și satori după dorință tot ce are viață.
 17. Domnul este drept în toate căile Lui și milostiv în toate faptele Lui.
 18. Domnul este lângă toți cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima.
 19. El împlinește dorințele celor ce se tem de El, le aude strigătul și-i scapă.
 20. Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc, și nimicește pe toți cei răi.
 21. Gura mea să vestească lauda Domnului, și orice făptură să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt, în veci de veci!

Miercuri, 24 august – Un martor care convinge

- Faptele 16:16-34;** 16. Pe când ne duceam la locul de rugăciune, ne-a ieșit înaintea o roabă care avea un duh de ghicire. Prin ghicire, ea aducea mult câștig stăpânilor ei.
17. Roaba aceasta s-a luat după Pavel și după noi și striga: „Oamenii aceștia sunt robii Dumnezeului celui Preaînalt și ei vă vestesc calea mântuirii.”
 18. Așa a făcut ea timp de mai multe zile. Pavel, necăjit, s-a întors și a zis duhului: „În Numele lui Isus Hristos îți poruncesc să ieși din ea.” Și a ieșit chiar în ceasul acela.
 19. Când au văzut stăpânii roabei că s-a dus nădejdea câștigului lor, au pus mâna pe Pavel și pe Sila și i-au târât în piață înaintea frunzașilor.
 20. I-au dat pe mâna dregătorilor și au zis: „Oamenii aceștia ne tulbură cetatea; sunt niște iudei,

21. care vestesc niște obiceiuri pe care noi, romanii, nu trebuie nici să le primim, nici să le urmăm.”
22. Norodul s-a ridicat și el împotriva lor, și dregătorii au pus să le smulgă hainele de pe ei și au poruncit să-i bată cu nuiele.
23. După ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în temniță și au dat în grijă temnicerului să-i păzească bine.
24. Temnicerul, ca unul care primise o astfel de poruncă, i-a aruncat în temnița dinăuntru și le-a băgat picioarele în butuci.
25. Pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau cântări de laudă lui Dumnezeu; iar cei închiși îi ascultau.
26. Deodată, s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa că s-au clătinat temeliile temniței. Îndată, s-au deschis toate ușile și s-au dezlegat legăturile fiecăruia.
27. Temnicerul s-a deșteptat; și, când a văzut ușile temniței deschise, a scos sabia și era să se omoare, căci credea că cei închiși au fugit.
28. Dar Pavel a strigat cu glas tare: „Să nu-ți faci niciun rău, căci toți suntem aici.”
29. Atunci temnicerul a cerut o lumină, a sărit înăuntru și, tremurând de frică, s-a aruncat la picioarele lui Pavel și ale lui Sila;
30. i-a scos afară și le-a zis: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?”
31. Pavel și Sila i-au răspuns: „Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta.”
32. Și i-au vestit Cuvântul Domnului, atât lui cât și tuturor celor din casa lui.
33. Temnicerul i-a luat cu el, chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănilor și a fost botezat îndată, el și toți ai lui.
34. După ce i-a dus în casă, le-a pus masa și s-a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Dumnezeu.

5. –

Joi, 25 august – O armă care cucerește

- 2 Cronici 20:1-30;** 1. După aceea, fiii lui Moab și fiii lui Amon și cu ei niște maoniți au pornit cu război împotriva lui Iosafat.
2. Au venit și au dat de știre lui Iosafat, zicând: „O mare mulțime înaintază împotriva ta de dincolo de mare, din Siria, și sunt la Hațaton-Tamar, adică En-Ghedî.”
3. În spaima sa, Iosafat și-a îndreptat fața să caute pe Domnul și a vestit un post pentru tot Iuda.
4. Iuda s-a adunat să cheme pe Domnul și au venit din toate cetățile lui Iuda să caute pe Domnul.
5. Iosafat a venit în mijlocul adunării lui Iuda și a Ierusalimului, în Casa Domnului, înaintea curții celei noi.
6. Și a zis: „Doamne Dumnezeul părinților noștri, nu ești Tu Dumnezeu în ceruri și nu stăpânești Tu peste toate împărățiile neamurilor? Oare n-ai Tu în mână tăria și puterea, așa că nimeni nu Ți se poate împotrivi?”
7. Oare n-ai izgonit Tu, Dumnezeul nostru, pe locuitorii țării acesteia dinaintea poporului Tău, Israel, și n-ai dat-o Tu pentru totdeauna de moștenire seminței lui Avraam care Te iubea?
8. Ei au locuit-o și Ți-au zidit în ea un Locaș Sfânt pentru Numele Tău, zicând:
9. „Dacă va veni peste noi vreo nenorocire, sabie, judecata, ciuma sau foametea, ne vom înfățișa înaintea Casei acesteia și înaintea Ta, căci Numele Tău este în Casa aceasta; vom striga către Tine din mijlocul strâmtorării noastre, și Tu ne vei asculta și ne vei mântui!”
10. Acum iată, fiii lui Amon și ai lui Moab și cei din muntele Seir, la care n-ai îngăduit lui Israel să intre când venea din țara Egiptului - căci s-a abătut de la ei și nu i-a nimicit -
11. iată-i cum ne răsplătesc acum, venind să ne izgonească din moștenirea Ta, pe care ne-ai dat-o în stăpânire!
12. O, Dumnezeul nostru, nu-i vei judeca Tu pe ei? Căci noi suntem fără putere înaintea acestei mari mulțimi care înaintază împotriva noastră și nu știm ce să facem, dar ochii noștri sunt îndreptați spre Tine!”
13. Tot Iuda stătea în picioare înaintea Domnului, cu pruncii, nevestele și fiii lor.
14. Atunci Duhul Domnului a venit în mijlocul adunării peste Iahaziel, fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel, fiul lui Matania, levitul, dintre fiii lui Asaf.

15. Și Iahaziel a zis: „Ascultați, tot Iuda și locuitorii din Ierusalim, și tu, împărate Iosafat! Așa vă vorbește Domnul: „Nu vă temeți și nu vă înspăimântați dinaintea acestei mari mulțumi, căci nu voi veți lupta, ci Dumnezeu.
16. Măine coborâți-vă împotriva lor. Ei se vor sui pe dealul Țiț, și-i veți găsi la capătul văii, în fața pustiului Ieruel.
17. Nu veți avea de luptat în lupta aceasta: așezați-vă, stați acolo și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul. Iuda și Ierusalim, nu vă temeți și nu vă înspăimântați; mâine, ieșiți-le înaintea, și Domnul va fi cu voi!”
18. Iosafat s-a plecat cu fața la pământ, și tot Iuda și locuitorii Ierusalimului s-au aruncat înaintea Domnului să se închine înaintea Lui.
19. Leviții dintre fiii chehatiților și dintre fiii coreiților s-au sculat și au lăudat cu glas tare și puternic pe Domnul Dumnezeuul lui Israel.
20. A doua zi, au pornit dis-de-dimineată spre pustiul Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a venit și a zis: „Ascultați-mă, Iuda și locuitorii Ierusalimului! Încredeți-vă în Domnul Dumnezeuul vostru, și veți fi întăriți; încredeți-vă în prorocii Lui, și veți izbuti.”
21. Apoi, în învoire cu poporul, a numit niște cântăreți care, îmbrăcați cu podoabe sfinte și mergând înaintea oștirii, lăudau pe Domnul și ziceau: „Lăudați pe Domnul, căci îndurarea Lui ține în veac!”
22. În clipa când au început cântările și laudele, Domnul a pus o pândă împotriva fiilor lui Amon și ai lui Moab și împotriva celor din muntele Seir, care veniseră împotriva lui Iuda. Și au fost bătuți.
23. Fiii lui Amon și ai lui Moab s-au aruncat asupra locuitorilor din muntele Seir ca să-i nimicească cu desăvârșire și să-i prăpădească. Și, după ce au isprăvit cu locuitorii din Seir, s-au ajutat unii pe alții să se nimicească.
24. Când a ajuns Iuda pe înălțimea de unde se zărește pustiul, s-au uitat înspre mulțime, și iată că ei erau niște trupuri moarte întinse pe pământ, și nimeni nu scăpase.
25. Iosafat și poporul său s-au dus să ia prăzile; au găsit printre trupuri multe bogății și lucruri scumpe și au luat atât de multe că n-au putut să le ducă pe toate. Trei zile au prădat, căci era multă pradă.
26. A patra zi, s-au strâns în valea Beraca unde au binecuvântat pe Domnul; de aceea au numit locul acesta valea Beraca, nume care i-a rămas până în ziua de azi.
27. Toți oamenii din Iuda și din Ierusalim, în frunte cu Iosafat, au plecat veseli și s-au întors la Ierusalim, căci Domnul îi umpluse de bucurie, izbăvind-i de vrăjmașii lor.
28. Au intrat în Ierusalim și în Casa Domnului în sunete de lăute și de harpe și trâmbițe.
29. Groaza Domnului a apucat toate împărățiile celorlalte țări, când au auzit că Domnul luptase împotriva vrăjmașilor lui Israel.
30. Și împărăția lui Iosafat a fost liniștită, și Dumnezeuul lui i-a dat pace de jur împrejur.

6. 2 Cronici 20:3-12; 3. În spaima sa, Iosafat și-a îndreptat fața să caute pe Domnul și a vestit un post pentru tot Iuda.

4. Iuda s-a adunat să cheme pe Domnul și au venit din toate cetățile lui Iuda să caute pe Domnul.

5. Iosafat a venit în mijlocul adunării lui Iuda și a Ierusalimului, în Casa Domnului, înaintea curții celei noi.

6. Și a zis: „Doamne Dumnezeuul părinților noștri, nu ești Tu Dumnezeu în ceruri și nu stăpânești Tu peste toate împărățiile neamurilor? Oare n-ai Tu în mână tăria și puterea, așa că nimeni nu Ți se poate împotrivi?”

7. Oare n-ai izgonit Tu, Dumnezeuul nostru, pe locuitorii țării acesteia dinaintea poporului Tău, Israel, și n-ai dat-o Tu pentru totdeauna de moștenire seminței lui Avraam care Te iubea?

8. Ei au locuit-o și Ți-au zidit în ea un Locaș Sfânt pentru Numele Tău, zicând:

9. „Dacă va veni peste noi vreo nenorocire, sabia, judecata, ciuma sau foametea, ne vom înfățișa înaintea Casei acesteia și înaintea Ta, căci Numele Tău este în Casa aceasta; vom striga către Tine din mijlocul strâmtorării noastre, și Tu ne vei asculta și ne vei mântui!”

10. Acum iată, fiii lui Amon și ai lui Moab și cei din muntele Seir, la care n-ai îngăduit lui Israel să intre când venea din țara Egiptului - căci s-a abătut de la ei și nu i-a nimicit -

11. iată-i cum ne răsplătesc acum, venind să ne izgonească din moștenirea Ta, pe care ne-ai dat-o în stăpânire!

12. O, Dumnezeuul nostru, nu-i vei judeca Tu pe ei? Căci noi suntem fără putere înaintea acestei mari mulțimi care înainteaază împotriva noastră și nu știm ce să facem, dar ochii noștri sunt îndreptați spre Tine!”

2 Cronici 20:1-30; (textul de sub Joi)